

Muštové z Řepan měli na štítě rameno v lokti ohnuté a ruku, držící kladivo vyzdvížené. Tak 1486 Purkart. (Arch. býv. dvorský.)

z Řepčic Beneš (1414), jenž byl purkrabí na Řečici, měl na štítě kapra hlavou dolů k pravé straně obráceného. (Arch. bibl. Praž.)

z Řepice Purkart (1342) a *Ctibor* (1360) měli za klénot křídlo rozložené. (Arch. bibl. Praž. a velkého převorství.)

z Řepnice Vácslav (1498) měl na štítě (pokud lze hádati z pečeti) dvě ruce vzhůru obrácené a nějaká znamení na způsob lupenův držící. (Arch. mus.)

z Řeporyj Bartík (1405) měl na štítě dvě ryby vzhůru obrácené, hlavami a ocasy k sobě, sice ven prohnuté. (Arch. bibl. Praž.)

z Řešic Jan a Stan (1496) měli na štítu dva rohy (kly?) oddělené a vzhůru obrácené. (Arch. mus.)

Ret z Pístova Beneš od krále Vladislava v kostele sv. Víta na rytíře pasován. Erb jeho potvrzen (1591, 25. července) Janovi, jeho potomku, totiž: štít černý, v něm lev zlaté b., na zadních nohách stojící s vyplazeným jazykem a ocasem vyzdvíženým, v předních nohách drže cirkl železný špicemi dolů obrácený, přikrývadla černá, zlatá, klénot dvě křídla, pravé zlaté, levé černé. (Reg. král.)

z Řetče kohouta I, 34.

z Řetče pinty I, 46.

z Řetče Vácslav Bazek (1538) měl na štítě písmenu **Z**. (Arch. mus.)

z Řevnovic hlavy I, 38, avšak *Mikuláš* (1391) měl místo toho celé poprsí. (Arch. Třebonský.)

z Řičan I, 15.

Řisničtí z Řisnice měli na štítě červeném ruku s ramenem v lokti ohnutým, ana drží meč dobytý, a též znamení jako klénot. (Arch. mus. a desk zemských XVI, 6, Paprocký o st. ryt. 107. Obraz M. tab. 20 a H. IV. tab.)

z Řísuti Albrecht (1343 Arch. bibl. Praž.) měl křídlo s šachovnicí, současně měl *Remunt z Honic* též křídlo a za klénot kytu. (Obraz pečeti H., VIII. tab.) Podobné je 1350 u vl. *z Kostomlat*. *Oldřich z Řísutě* (1414, Arch. bibl. Praž.) měl též křídlo a za klénot křídlo vysoké s šachovnicí; tak i *Aleš* (1457, Arch. velkého převorství). V Slavětinském kostele je malován modrý štít s křídlem a na něm šachovnicí bílou a černou (má býti červenou, neb tak i malováno v rukopise Roudnickém).

Lidmila z Říše (na Moravě) pečetila 1265 růží. (Arch. ve Světlé v Rakousích.) Byla z rodu Vítkovcův (I, 1).

z Robous Maršík Salda (1382) jinak *z Časlavek* má za klénot kozi hlavu. (Arch. universitní v Praze. Obraz pečeti H., V. tab. 1, č. 6.)

Röder Folkel (1442) má v horní polovici štítu dva pruhy příčné, z nichž jeden jde podle vrchu a za klénot zvířecí (kočičí?) hlavu. (Arch. města Bochova.)

Röder Heinz (1456) má na štítě jeden příčný pruh. (Arch. města Šonfeldu.)

Vamberští z Rohatec měli na červeném štítě dvě černá (brněná) ramena s rukama. (Rkps. XVII. D. 34 bibl. Praž. a tabule na zámku Orlickém. Obraz erbu H., III. tab.)

z Rohův (z Rohova?) Všech 1382 jinak *z Tlučkačova* měl na štítě helm s dvěma rohy ozdobenými střelkami. (Arch. univers. v Praze.)

Rochlovci z Rochlova měli na štítě pruh od vrchu dolů a za klénot půl zvířete (psa?) ve skoku. Tak 1458 Pavel. (Arch. gub.)

z Rochova chtěli mít na štítě znamení, kterému se říkalo při hře v šachy roch t. j. věž, kterou slon nosíval (figura ad modum unius schaci dicti in vulgari boemico Roch v Manualu, arch. kap. Praž. f. 124). Na pečetích vyskytují se ho rozmanité obrazy, které se nikdy s obrazem věže nesrovnávají. Bušek z R. (1346, Arch. velk. převorství) má znamení jako hrnec nahoru se zúžující, z jehož kraje vybíhají dvě ucha, ale nedosahují zase hrnce. Šmohař z R. (1397, Arch. Drážďanský) má podstavec jako segment, z něhož vychází hůlka dělicí se na dvě ucha a kde se rozcházejí, vzniká znamení kytě podobné. Podobný erb mají (1419) Hašek (Jan) Šmohař z Truzenic, Jan Kužel z R. a Hašek Hrach z R. (Arch. bibl. Praž.) jen že odstavec skládá se ze dvou, většího a menšího a přes hůlku jde příčné rameno kříže. Jan Sezima z R. (1433, 1437, Arch. Jihlavský) má na štítě i za klénot tři odstavce a ucha, jen že u klénotu je také kyta. U Mikuláše z R. (1437, tamže) jest odstavec jako škopíček s dvěma obroučky, z něhož vybíhají dvě křídla na způsob těch, jako se vyobrazují draci. Provicec z R. (1457, Arch. bibl. Praž.) má znamení podobné lilii. U Jana z R. (1506) a Heřmana z Hrochova a z Okříšek (1607, Arch. města Brna) je malý odstavec, z něhož vybíhá znamení velké jako kyta. U Paprockého (o st. ryt. 164) jsou dva odstavce jakoby s obroučky a vybíhají dvě dračí křídla. Poslední *Šmohaři z Rochova* mají na červeném štítě bílou věž nahoru se úžící s branou též bílou nad tím ještě dva odstavce též s brankami (měla by být okna) a vynikajícími křídly po čtyřech pramenech, dvou modrých a dvou bílých, přikryvadla červená, bílá a modrá bílá a za klénot znamení erbovní, ale nižší. (Jak. sb.)

z Rochova Jakub (1361, Arch. bibl. Pražské) má za klénot ptáka zpívajícího a za ním dvě kuličky se stonky.

z Rokycan Jan († 1471) má na štítě obruč otevřenou a v ní hvězdu. (Viz Pam. arch. VI 185.)

z Rokycan Lapka (ok. 1452) má na štítě velblouda o dvou hrbech a opis na pečeti je s. waczslaw z whyezd. (Arch. Třebonský.)

z Rokycan Michál, vikář a oltářník kostela Pražského (1472) má na štítě uprostřed vějačku lopatu na obilí a vedle podobná znamení obdélná, vše dolů obrácené, za klénot lopatu vzhůru. (Kolář z arch. bibl. Praž.)

z Rokycan Kříž (1495) má v erbu ptáčka s kulatou hlavičkou. (Kolář z arch. Třebonského.)

Rokycanští v Praze osedlí (pak řečení z *Okoře*) měli štít polovičný, ale pole oddělené zubatou čarou. U Jana (1346, Arch. býv. dvorský) jde pošikem, u Frány (1359, tamže) na příč. U Františka z *Okoře* a Jana odtudž (1379, Arch. bibl. Praž.) jde pošikem, ale skorem na příč a za klénot mají rohy.

Ostroměřští z Rokytníka měli brněné rameno s rukou v lokti ohnuté, ano drží v pěsti širočinu, obrácenou ostřím do pravého horního kouta. (Tak Prapocký o st. ryt. 289 a v Zrcadle 351, též na pečeti Jana Václava 1609 v Arch. DZ.) Barvy jsou: štít červený, rameno ocelové barvy se zlatými kraji jeho částí, širočina bílá, topor zlatý, přikryvadla červená bílá, klénot dvě křídla, snad červená. (Jak. sb., modrý štít M. tab. 110, viz i H., V. tab.)

z *Nové Role* Albert Plik jinak Tos z N. R. (1340) měl na štítě rybu (bezpochyby štika) k levé straně ohnutou. (Arch. Tepelský.)

z *Ronova* ostrev I, 2.

z *Ronova* Albert, kumtor v Manětíně (1391) měl štít polovičný pošikem dělený a za klénot křídlo. (Arch. velkého převorství.)

z *Ronova* (ve Slezsku) měli jedinou ostrvu o 6 sučích (něm. ron). Tak 1431 Hynce. Ale Kunrát (1373) měl k ostrvě i srdce stromu a kořeny a kromě toho spodek uschlého výhonu. (Arch. kr. Vratislavský.)

Andělové z Ronovce měli štít modrý (ve Frankově sbírce v Roudnici pocházející ze sbírky Frant. H. Voračického z Paběnic 1715 je bílý) a na něm černého vola (neb spíše býka) se zlatými rohy a kopyty; klénotem jsou dvě černá křídla (mělo by býti černé a modré) přikryvadla nedoložena, ale měla by býti černá modrá. (Jak. sb. M. tab. 115.) Předek jich Štěpán z Tetína jinak z *Děvína* (1326, 1338, Arch. Vyšehradský a křižovníkův) má za klénot dvě byčí nohy, ohnuté a kopyty k sobě obrácené. Podobně je u Ješka a Mikuláše z Tetína. (1342, Arch. křižovníkův.) Na pečetech Štěpána z Tetína (1337—1378 na rozličných místech) je celý byk. Tak i 1432 Štěpána Anděla, jen že stojí byk na podstavci (Arch. gub.) a pozdější Andělové v 15. a 16. stol. (Obraz erbu H., I. tab. pečeti z r. 1432 H., V. tab. I, č. 3.)

z *Ronšperka* berana I, 29.

z *Roprechtic* střely I, 6.

z *Roprechtic* Jan Vicher (1447) měl štít na příč polovičný. (Arch. bibl. Praž.)

Rover Petr (1391 a 1395 úředník na Libenšteině) měl štít křížem na čtvero rozdělený ale středem přes to příční pruh. (Arch. bibl. Praž. a říš. Mnichovský.)

z *Rosendorfu*, na štítě rytíř maje ruce v bocích, vrch štítu červený a ostatek černožlutě rozečtvrcen. (Kolář z rukop. Vídenského.)

z *Rosendorfu* Kateřina, manželka Žibřidova ze Žďáru měla na polovičném štítě na příč dělenem růží, polovici v horním, polovici v dolním pole, měnící své barvy. (Sbírka Vunšvicka v arch. zemském.)

z Rosenhainu Zikmund (1483) měl na štítě hvězdu o 6 špicích a za klénot 2 růžičky. (? Kolář z arch. bibl. Pražské.) Potomci *Rozenhánové z Janvic*.

z Rosentálu Vincent a Jindřich, Horníci (1388) měli štít na příč na 3 pole rozdělený, ve vrchním poli dvě růžice, ve spodním jen jednu. (Arch. kapit.)

z Rosic Zdeněk l. 1504 hejtman v Bělé pod Bezdězem. Na kalichu vyryt byl erb jeho „hlava kapúnova“ (Arch. Bělský) bezpochyby supí hlava jeřabatá.

Rostové v Praze měli štít třemi zuby pošikem rozdělený. (Viz Pam. arch. VII, 436.) Tak 1359 i Jan Rost a též rozdělení na křídle nad helmem. (Arch. býv. dvorský.)

z Rotšteina Iva I, 3.

z Roudné Jiřík má l. 1414 štít a na něm muří nohu, jejíž horní konce jsou ozdobeny kytami (Arch. bibl. Praž.), l. 1428 má jen klénot, 3 růže, z nichž 5 liščíh ocasův vyniká (z prostřední jen jeden — Arch. Vyšehradský.).

z Roudného cimbuří I, 23.

z Roudnice Matěj (1474) má na štítě tři hůlky v prostřed spojené, v horních koutech a u zpodu jetelovým listem se končí. (Arch. Hradecký.)

z Roupova I, 49.

z Rovného Litvin Uzel (1367) měl za klénot křídlo výkrojkem dva-hrát zbarvené. (Arch. Novohradský.)

z Rovného Jan Borovec (1372—1408) měl na štítě půl kozla. (Pangerl, Hohenf. Goldenkr. Urkd.)

z Rovného Buzek (1421—1432) rodu Harachovského měl na štítě jich kouli s třemi pery a za klénot rohy, každý 4 svislými pery zdobený. (Arch. Třebonský a prelatsví Krumlovského.)

z Rovného Ondřej (1476) byl z rodu Mitrovických z Nemyšle a měl jich erb.

Václav *z Rovného* kancléř rodu Rožemberského dostal majestát (1488, 6. března) na erb, totiž bílý štít a v něm hlava mouřenínova (*caput Ethiopis*) s hrdlem přirozené barvy (na obraze je to hlava kadeřavá a má červené rty), přikryvadla modrá a žlutá, a dvě křídla smíšené a bílé a černé barvy. (Arch. prelát. Krumlov.) Na pečetěch 1491—1519 (tamže a v Třeboni) má křídla složená, 1527 rozložená. (Arch. kap. Praž.)

z Rovného Jiřík (1498) měl štít shora polovičný a klénot tři rovná péra vzhůru. (Arch. Pelhřimovský.) Potom měli týž štít Růžkové a Nakserové z Rovného.

z Rozhovic kotouče I, 60.

z Rozhovic Pešík (1376) odjinud *z Jeclova* a Heřman z R. (1383) mají na štítě dva měsíce vzhůru stojící a rohy ven ke stranám obrácené. (Arch. Jihlavský, Arch. kníž. Lichtenšteinský.)

z Roztok Jiří měl na bílém štítě neb korouhvi černou vránu a též znamení za klénot. (Palacký, Formelb. II, 42.) Tak i na jeho pečeti 1398. (Arch. křížovn.) Tak i l. 1414 Petr z R. a z Drahobuze. (Arch. velk. převorství.)
Obraz pečeti H, VIII. tab.

z Roztok ostrev I, 2.

z Roztyl Vácslav Hezolt (1482) měl na štítě ptáčka, klénot křídlo a na něm ptáček. (Arch. mus.)

z Rozvadova Martin (1130) měl na štítě pruh pošikem od pravého koutu, nad helmem konvici, z níž kyta vyniká. (Arch. bibl. Praž.)

z Rožďalovic páni měli na modrém štítě zlaté palečné kolo s křížem uvnitř, přikryvadlo modré a za klénot též kolo zlaté. Tak vyobrazeno v erbovníku herolta Getre (v král. knihovně Bruselské) asi l. 1350—1370 složeném, jež vydal V. Bouton, na II. tab. č. 3; při tom psáno her Bohus. Tento Bohuše byl již l. 1341 mrtev. (Reg. IV, 380). Ješek (1380, Arch. Vyšehradský) má též kolo na štítě, Hereš 1356 (Arch. býv. dvor.) prostě na pečeti a Jan (1374) za klénot. (Arch. zem. Morav.) Týmž znamením a pečeti Kateřiny z R. pečeti (1413, Arch. Třeboňský) Anna Šelmborkova z Rožďalovic. Též znamení přibráno od Lomnických ku svému kartasu. (Viz z Lomnice.) Obraz H, IX. tab.

z Rožďalovic Petr (1487) měl dvě střely bez peří vzhůru křížem a pošikem složené. (Arch. stát. Vratislavský.)

z Rožemberka růže I, 1.

Vásclav (Vaňata) purkrabě *Rožemberský* (1312—1317) pečeti helmici, z níž vycházejí paprsky, po stranách jsou jako dvě sekery bez toporů. (Arch. Drkolenský.)

z Rožmitála sviní hlavy I, 4.

ze Rpužic Sulek (1329) měl pruh po vrchu štítu. (Arch. Tepelský.)

ze Rtína orlice I, 27.

ze Rtína chrtové I, 53.

ze Rtišovic pinty I, 46.

z Rudolic Vaněk Zlatý (1428) má dvě sudlice neb háky křížem přeložené. (Arch. v Litomyšli.)

Rulke Franc (1451) má štít shora polovičný a v každém je chrt s obojkem, oba jsouce k sobě obrácení. Pečetidlo je v museum kr. Č. ale tu chrti nad sebou, klénot křídlo a za ním chrt.

z Rušinova měli na štítě pruh pošikem od pravého horního koutu a za klénot rohy. Tak 1401 Jan z *Ostrožna*, 1406 Jan z R., 1422 Jan Hertvík z R., 1450 Hertvík a Arnošt z *Běstvin*, 1450 Hertvík mladší 1452 Hertvík a Jan. (Arch. Břevnovský, býv. dvorský a arch. Třeboňský.)

ze Rvenice viz z Žeberka.

z Rybího Jan (1450 ?) měl dvě střely pošikem a křížem přeložené a tulejemi dolů obrácené

Kábové z Rybňan měli štít polovičný, levé pole červené, v pravém stříbrném poli rameno a ruku, v červeném rukávu držící střelu hrotem dolů

obrácenou, přikryvadla týchž barev, dvě křídla složená, bílé a červené. (Paprocký o st. ryt. 298, erbovník Salmovský, Kolář z ruk. Vídenského.) V Jak. sbírce je rameno brněné se zlatými kraji, bílé křídlo jest zadní. (Tak i M. tab. 10, H., IV. tab.)

z *Rybnic* Kunrát (1422) měl na štítě dva pruhy na příč. (Arch. Budějovský.)

Přepyští z *Rychemberka* měli štít pošikem polovičný, zpodní pole zlaté, svrchní červené, přikryvadla červená a bílá (lépe zlatá), klénot dvě černá křídla složená, přes něž jde pošikem pruh červený a zlatý. (Kolář z ruk. Vídenského, Paprockého Zrcadlo 277, Frankova sbírka v Roudnici.) Podobně M. tab. 113. Tak 1450 Hynek (Arch. státní Vratislavský) a 1593 Kateřina Malovcová z R. (Arch. min. vnitřní.) Týž erb potvrzen majestátem l. 1726 28. listopadu. (Reg. král.) Obraz H., II. tab.

z *Rychemburka* koně I, 35.

z *Rychnova* leken I, 8.

z *Rychnova* (nyní Nového) Majnuš (1393) měl supra galeam duo cornua elevata. (Lib. erect. XII, 126.)

z *Rynarce* Ondřej (1433) měl jako hvězdu z 6 tyček složenou, na koncích jako kladívka na štítě i za klénot, (Arch. Hradecký.)

Kožkové z *Rynarce* zejména Matěj probošt († po r. 1566) měli dva meče křížem přeložené. (Viz Březanův Život Viléma z Rožemberka, str. 136.)

z *Rynarce* Ondřej (1479) měl tři lupeny dole ozdobně spojené a za klénot dvě ostrvy. (Arch. Pelhřimovský.)

z *Ryžemberka* poloutrojříčí I, 7.

z *Ryžemberka* psal se také před r. 1279 Půta ze Mšeného, erbu lví nohy.

z *Ryzemburka*, jinak z Oseka, hrábě I, 9.

z *Ryzemburka* tak jmenovaní po hradu u Žernov, měli na štítě třmen jež všelijak vyobrazovali. Tas, Kochel a Naček ze *Skalice* (1322), jakož i Licek z *Visemburka* (1340) měli jej okrouhlý neb podkovitý s uchem nahoře. (Arch. stát. Vratislavský.) Nevlas ze *Skalice* (1363), Albert ze *Svatoňovic* a Aleš ze *Skalice* (1386, Arch. stát. Vrat., obraz H., V. tab. II, 8) měli jej na dvě (ke stoupání a protažení řemena) rozdělený. Tak i Jan z R. (1432 atd. Arch. Novohradský a Třebonský.) U Alše (1435, Arch. min. vnitřní) jest zpodní část jako vypouklá, tak i u Tasa z *Hrošky* (1422), Bernarta z *Jestřebce* (14. .), trochu i u Jana Lemberka. (Arch. Boleslav.) *Jestřibští* z R. měli na štítě modrém zlatý třmen, přikryvadla týchž barev a za klénot páví ocas, na němž jest týž třmen. (Vývod Srbický opsaný v Jindř. Hradci, popis v Janderových Dějinách Miletína 126 a Jak. sbírka.) Zrovna takový je i erb *Livkův* z R. (Jak. sbírka), avšak Paprocký (o st. pan. 357) souhlase ve všem, dokládá, že je třmen bílý. (Viz M. tab. 20, ale jinak na tab. 137.) Také prvotní erb *Rašínův* z R. souhlasí, ale polepšen byl majestátem r. 1638, 9. září, když známý Jaroslav Sezima byl za vyzrazení obmyslův Valdštejnových do stavu panského povýšen. Erb nový se takto popisuje: Štít

křížem na čtvero rozdělený, v 1. a 4. poli červeném bílý pruh na příč, ve 2. a 3. žlutém půl černého orla rozkřídleného pod korunou tak, že je vždy na venkovskou stranu obrácen. Uprostřed je štítek modrý a na něm zlatý uherský třmen, přikryvadla modře žlutá a červeně bílá. Helmy pod korunami dva, v pravo paví kyta promíšené barvy a na něm třmen, v levo dvě křídla rozložitá červené barvy a přes každé pruh. (Reg. král.) S tím souhlasí Jak. sbírka, kromě toho, že má přikryvadla na pravo černožlutá. Odchylně od toho píše Balbin, že Domini de Cimbura měli stříbrný třmen na červeném štítě. (Tabularium Aula Caroli.) Také v Richentalově vypsání sněmu Kostnického má Rubin z R. štít týchž barev. Možná tedy, že tak bylo u Krčinských. (Obraz erbu H. II. tab.)

ze *Rzavého Chval* má na pečeti v l. 1370—1372 helm a na něm rohy, avšak l. 1373 štít takový, že helm i s rohy je položen na štítě k levé straně, tak že rohy běží k pravému hornímu koutu. (Arch. zem. Morav. a kníž. v Kroměříži.) V l. 1384—1385 má na pečetěch štít zhora polovičný a za klénot rohy. (Arch. býv. dvorský.)

ze *Rzavého pruhu I*, 53.

ze *Sačan* viz z Chlumu.

ze *Sádku* Jan Saska (1452) měl na štítě ruku s mečem dobytým a za klénot 5 klasův. (Arch. bibl. Praž.)

Vršové ze Sadlna měli na žlutém štítě tři podkovy černé, rohy do horních koutův a dolů obrácené. Tak 1466 Jiří (Arch. mus.). Vácslav (1602) měl všechny podkovy dolů otevřené a za klénot jen jednu. (Arch. DZ. IX. 3. Viz i M. tab. 141, H., III tab.)

ze *Samochova* viz z Chotětic.

ze *Samosol* Jan Zoubek (1385) odjinud z *Mezného* má na štítě červa dolů prohnutého. (Arch. Třebonský.), ale l. 1402 má za klénot roh a též znamení, tuto ramenu a ruce ne nepodobné. (Arch. býv. dvorský.) Na úhoře nelze snad hádati.

Samšínští ze Samšiny měli třmen i na štítě i za klénot. Tak 1585 Mikuláš. (Arch. mus.)

ze *San* Jan Čapek (1433, 1437) měl na štítě půl jelena ve skoku, avšak k vrchu obráceného. (Arch. v Kralovci a kníž. v Kroměříži.)

Orelští ze San měli na štítě dvě udice křížem přeložené. Tak 1524 Zdeněk. (Arch. Třebonský.)

Predek *Želenských z Sebuzína* Jan (1282, soudce Litoměřického kraje) měl na štítě tři podkovy, dvě vedle sebe k vrchu obrácené a otevřené a jednu tak ke zpodu. (Arch. býv. dvorský.) Ti, kteří seděli na Želenkách v 15. století, měli jen jednu podkovu. Vácslav Ž. z S. 1520 má všechny nahoru obrácené a na náhrobku Kateřiny Dobřenské z S. v Dobřeni zase všechny dolů. Krystof Ž. z S. 1587 má již štít polovičný zhora dolů, tak že čára dělicí jde skrze dolní podkovu a mezi oběma horními. V erbovníku Cílovském je erb Voršily ze S. tři bílé podkovy na červeném štítě, všechny dolů otevřené, přikryvadla červená bílá a klénot jediná podkova. Lepší snad

jest nákres Jakubičkův, štít polovičný v pravo modrý v levo zlatý a na něm tři podkovy bílé, přikryvadla modrá žlutá a červená zlatá, klénot jediná podkova. Neznámým majestátem vyzdvižení Želenští do stavu panského a erb jejich polepšen, jež Paprocký (o st. pan. 350) znal, ale o něm nic nepověděl, takto: Štít pravo zlatý, v levo modrý a na něm orlice modrá na zlatém, zlatá na modrém, na prsou je starý štítek v pravo zlatý v levo modrý s podkovami bílými dolů otevřenými (může býti i obráceno), přikryvadla modrá a zlatá, klénot orlice v pravo modrá, v levo zlatá, držící v ústech bílou podkovu. (Erbovník Salmovský a Jak. sbírka.) Obraz H., XII. tab.

z *Seči* Jan Lantfojt (1454) měl na štítě helm s rohy. (Arch. gub.)

z *Sedčic* sekerek I, 37.

ze *Sedčic* viz ze Hřivic.

ze *Sedla* kotouče I, 60.

ze *Sedlce* Vaněk (1376) z okolí Prahy pečetil srpem na štítě. (Arch. Vyšehradský.)

ze *Sedlce* (u Bolesl.) viz z Bosyně.

ze *Sedlce* Vlček (1380) z krajiny Táborské měl na štítě dva hroty střel spojené a pošikem k levému hornímu rohu položené. (Arch. Třeb.) Jindřich z S. (1391) měl též znamení jako klénot, ale na příč. Tak i Valkoun z S. (1389—1391), ale na štít vzal si šachovnici. (Obraz pečeti H., IV. tab. číslo 13.)

ze *Sedlce* rysa I, 41.

ze *Sedlce* kohouta I, 34.

ze *Sedlce* supí hlavy I, 31.

Hrobští ze *Sedlce* měli na štítě dvě medvědí nohy vzhůru obrácené a vedle sebe položené podobně, jako měli Horčicové z Prostého. Tak v l. 1446—1463 Jan H. z S. maje táž znamení i za klénot, 1485—1508 Jiřík. (Četné pečeti v arch. Hradeckém.) Tyto poslední rodiny z Sedlce jsou z jižních Čech.

ze *Sedlce* Jan Slavek (1426) v krajině Sušické osedlý měl na štítě poprsí lidské, rukama nějaký předmět nad hlavou držící. (Arch. Třebonský.)

Následující jsou z Plzenska:

ze *Sedlce* kola I, 32.

ze *Sedlce* Mikuláš (1450) syn Annin ze Chříňova, měl podobný erb jako Běšínové, totiž na štítě chlupatou nohu zvířecí (medvědí) a roh a tak i za klénot (Acta cons. Zítav K 8 v arch. kap.).

ze *Sedlce* Jindřich (1397) měl štít, na němž nic nelze poznati a za klénot ptáka s hlavou vztýčenou. (Acta cons. Zítav. K 6.) Jan Tele z S. měl téhož ptáka s kytou za ním na štítě i za klénot. (Arch. býv. dvorský.)

ze *Sedlce* Bohuslav (1478) měl erb Sedleckých z Újezdce.

Kolář poznamenal si též štít Petra z S. (1450, Arch. Třebonský), na němž pruh kolmě dolů a přes něj podle vrchu příčný pruh, což zůstávají ve své váze.

ze *Sedlčánek* holubice I, 42.

ze *Sedlčovic* Harant (1367—1372) měl za klénot rohy. (Arch. velk. převorství.)

ze *Seeberka* v. ze *Žeberka*.

ze *Sekyřic* kohouta I, 34.

ze *Selmic* kohouta I, 34.

ze *Selmic* Jind. (1333) odjinud z Kojic měl na štítě helm a na něm dvě čapí hlavy a krky, nosy od sebe. (Arch. gub.)

ze *Semčic* Jindřich (1496, Arch. Třebonský) měl na štítě tři podkovy, dvě nahoře, jednu pod nimi, vše nahoru otevřené.

ze *Semil* Petr měl r. 1450 za klénot křídlo, ale r. 1456—1460 na štítě dva pruhu zhora dolů. (Arch. Třebonský.)

ze *Semína* Sirotek I, 38.

ze *Semína* nad Labem *Hanikýřové* měli na štítě červeném stonek s 5 dubovými listy zelenými a tolikéž žaludy zlatými, tak že jdou za sebou list, žalud, žalud, list, list, žalud, žalud, žalud, list a list; klénot je papoušek stojící, v pravo obrácený s růžovým páskem. (Kolář z rukop. Videnského.) Tak i na pečetěch v Kouřimi a Kutné hoře.

Semínové z *Semína* (Bol.) měli snad na štítě kůl a za klénot 3 péra. Tak na náhrobku Barbořině († 1589, Soupis Novopacka 98), ač není-li to erb mužův.

ze *Semtěše* (u Čáslavě) I, 31.

ze *Semtěše* (u Žlutic) Kancléř (1349) měl na helmici kytu a před ní **S**. (Arch. v Bochově.)

ze *Semína* Jarek (1383) měl na štítě škopek. (Arch. Třebonský), jako Škopkové z Otradovic. Potomek jeho Buzek měl (1514) k tomu za klénot křídlo s šachovnicí. (Kolář odkudsi.)

ze *Sence* Mikuláš, jinak z Nového dvoru (1450) měl na štítě tři pruhu příčné a přes ně pošikem korunu. (Arch. gub.)

ze *Sendražic* (u Kolína) Janek (1393) měl za klénot loďku, z níž kyta vyniká, ale Mikeš (1430) měl oboje znamení na štítě. (Arch. stát. Vratislavský a gub.)

ze *Sendražic* (u Hradce n. L.) Neplach měl na štítě dvě plechovnice vzhůru obrácené, palci k sobě a dole spojené se stuhou s trásněmi. (Pečetidlo asi z počátku 14. st. pocházející.)

Sendražští z *Sendražic* měli na modrém štítě černého krkavce, an drží v nose zlatý prsten s vynikajícím kamenem, přikryvadla modrá bílá a za klénot téhož krkavce. (Paprocký o st. ryt. 357 a v Zrc. 371, Jak. sb.) Ve Frankově sbírce v Roudnici jest štít žlutý. Tak i M. tab. 117. Na pečetěch Jindřichově (1569) stojí krkavec na větvi bezlisté, ale větve je snad pozdější přídavek. (Arch. desk zemských. Obraz erbu H. II. tab. pečeti H., V. tab. I.)

ze *Seslavec* Čeč (1422) měl na štítě dva rohy hustě posázené ostny. (Arch. v Litomyšli.)

ze *Seslavce* Beneš Brázda (1423) odjinud ze *Srbec* měl na štítě kohoutí hlavu s krkem. (Arch. Hradecký.)

ze *Sezemíc* hrábě I, 9.

ze *Sezemíc* kotouče I, 60.

Šlechtínové z *Sezemíc* byli snad potomci Jana Čejky (viz I, 60), neb erby obou jsou si podobné. Matěji Šlechtínovi dán (1558) erb: štít modrý, uprostřed zrcadlo okrouhlé s vsazenými kusy a s červenými točenici neb střebci okolo okrášlený, přikryvadla bílá modrá, klénot tři péra pštrosová, červené, bílé, modré. (Reg. král.) Podobně v erbovníku Dřevenském. Na pečeti Matějově r. 1580 je jako kotouč s dvěma kruhy a uprostřed pupek.

Na pečeti Jana z *Sezemíc* (1450 v arch. Třebonském) jest neurčité znamení, jako 6 čar dole spojených a k vrchu se rozbíhajících.

Silberzeuger Ula (1358) měl na štítě gryfa neb noha ptáka. (Arch. Drážďanský.)

ze *Skal* Jan (1412) měl na štítě rybu s tlustou hlavou a s ocasem zavnutým. (Arch. mus.) Kateřina Drhova ze *Skal* měla rybu, jak se vy-mrskuje. (1538, Arch. Třebonský.)

ze *Skal* (čsl.) Maršík měl na štítě, jak se zdá, zvířecí hlavu. Tak na pečeti stíž. listu (1415).

ze *Skalice* růže I, 1.

ze *Skalice* Naček (1332), Nevlas (1363) a Aleš (1386) měli buď na štítě neb za klénot třmen, jsouce téže krve, jako páni z Ryzemburka (Viz H., V. tab. 2 č. 8.)

ze *Skalice* viz z Koloděj.

Střížek z Ostřešan a ze *Skalice* měl l. 1388 za klénot ptáka jakéhosi (super galeam figura ad modum anetae. Lib. erect.), ale buď se popisující mylil, maje ptáka za kachnu, aneb se erb z nepaměti měnil; neb *Slavkovští* z *Šonova* a ze *Skalice* měli jiný erb, ač podobný. (Viz obraz H., III. tab.) Král Jiří potvrdil (1469, 7. Aug.) Janovi ze Sk. štít červený, v jehož prostředku pták nebeské neb lazurové barvy, jenž se obyčejně sokol nazývá, maje křídla rozletitá; nad helmem dvě křídla rozložená, týchž barev, svázaná závojem ženským, kterému se říká obyčejně čechlík, modravé (zelené? glauci coloris) barvy, přikryvadlo modré, červenou barvou podmalované. (Paprocký o st. ryt. 299.) Jakubička popisuje erb Slavkovských takto: Na červeném štítě u zpodu skála, na níž stojí sokol rozkřídlený „tygrové barvy“, přikryvadla červená bílá, klénot dvě křídla rozložená bílé barvy.

ze *Skalky* (u Litoměřic) měli štít zhora polovičný, v pravém poli půl orlice, v levém příčné břevno, za klénot dvě křídla rozložitá s šachovnicí, Tak 1400 Petr. (Arch. Drážďanský. Obraz H., XIV. tab.)

ze *Skalky* (u Opočna) I, 52.

ze *Skály* poloutrojříčí I, 7.

ze *Skály* vlastně z Jenšteina.

ze *Skočec* poloutrojříčí I, 7.

ze *Skočec* Racek (1336), Jaroslav (1346), Ota (1362) měli za klénot rohy ozdobené péry. Sice byli stejného rodu s Roupovskými. Viz I, 49.

ze *Skopytec* Jan (1368) měl za klénot křídlo. (Arch. v Nové Říši.)

ze *Skopytec* měli na štítě kříž, jehož horní rameno schází. Jednou je i jako příční pruh při vrchu, od něhož jde ke zpodku svislý pruh. Jednou je i příční rameno zdobeno třemi kytami. Za klénot bývá křídlo a na něm též znamení. Tak v l. 1424—1448 Jan. (Arch. Třeboňský, Budějovský a Hradecký.)

ze *Skořenic* Čeněk (1398, Lib. erect.) měl za klénot trubku, jsa krve vladyk ze Žampachu.

ze *Skorna* Vítek (1391) měl za klénot rohy. (Arch. Drážďanský.)

ze *Skoronic* Verněř Drochovec (1378) měl za klénot rohy, jako Drochovci z Omleničky. (Arch. Budějovský.)

ze *Skorotic* Jan Vyduna (1401—1413) měl za klénot dvě ramena s rukama vyzdvížená tak, že rukávy se na obě strany rozlétávaly. (Arch. Drážďanský a musejní.)

ze *Skorotína* měli na červeném štítě pařez bílý s kořeny a po obou jeho stranách po duhovém lupení z něho vyrostlém. (Frankova sbírka v Roudnici e MS. Balbini.)

ze *Skrchleb* v. z Hrádku.

ze *Skřína* (na Moravě) Matěj (1437) měl labuť, jsa rodu pp. ze Švamberka. (Arch. Třebonský.)

ze *Skřiple* Přech Hříč (1433) byl bezpochyby erbu hříče. (Font. r. Boh. V, 611.)

Šlibovští ze *Skřivan* měli na štítě loveckou trubku a za klénot tři pera pštrosí. Tak 1561 Adam (Arch. min. vnitra) a 1618 Eva Anna vd. Čertorejská. (Arch. mus.)

ze *Skryj* Jan Stebňák (1422—1466) měl za klénot kruh a v něm měsíc rohy dolů obrácený a jedním rohem skrze kruh prostrčený a na témž měsíci kříž s trojími příčnými rameny. (Arch. gub. a Třebonský.)

ze *Skuhrova* křídla I, 19.

ze *Skuhrova* Václav (1447) měl po vrchu štítu dva příčné pruhy a za klénot psí (?) hlavu. (Arch. kapit.)

Skuhrovští z *Skuhrova* měli černý pruh příční na stříbrném štítě, totéž na složených křidlech, točenici a přikryvadla týchž barev. (Kolář z rukop. Vídenského.) V Jak. sb. jest obráceně, totiž bílé na černém. Tak i M. tab. 141. Václav ze Sk. (1456—1462) měl na pečeti týž pruh, ale se šachovnicí (Arch. kapit. a býv. dvorský) a l. 1464 měl jej pošikem a pokosem mřežovaný. (Arch. kapit.) Jeronym (1477—1504) měl na pečeti prosté pruhy. (Obraz erbu H., VI. tab.)

ze *Skupče* koně I, 35.

ze *Skvořetic* pinty I, 46.

ze *Slabec* Boreň (1450) měl za klénot hvězdu na způsob růžice o šesti lupenech. (Arch. min. vnitra.)

Slataněrové z Slataněř měli na štítě dvě kuličky, jednu nad druhou. Tak na pečetěch r 1541 a 1574. Klénotem byla 4 péra pštroší.

Slatinští ze Slatinky měli na štítě červeném měsíc zlatý, rohy nahoru a nad ním hvězdu. Tak 1555 Jetřich (Arch. Třebonský. Staré vyobrazení v Soupise Turnovska na str. 20 a v H, VII. tab. a X, 263.)

Slaškové ze Slatiny měli štít křížem na příč a zdělí rozdělený a za klénot rohy. Tak 1434—1454 Slašek a 1475 Zbyněk. (Arch. min. vnitra a Hradecký.)

Penížkové ze Slatiny měli na štítě volskou hlavu. Tak 1557 Johanka dcera n. Jana P. ze Sl. (V Roudnici sbírka pečetí.)

ze Slatiny Bozděch mladší (1327) pán na Milíčově měl za klénot rohy. (Lib. erect. XII, 48.)

z Slatiny Ondřej Špalek (1411, 1420) měl štít zhora polovičný a za klénot rohy. (Arch. bibl. Praž.)

ze Slatiny Mikuláš (1482) odjinud z Hořan měl za klénot horní část hříče mezi péry. (Arch. Třebonský.)

ze Slavče Domin (1407) měl lidskou hlavu za znamení erbovní. (Arch. býv. dvorský. Viz I, 38.)

ze Slavětína nejstarší snad měli na štítě **M**. To se nacházelo na staré pečetě Slavětínské a černé **M** na modrém štítě spatřuje se posud v kostele Slavětínském.

ze Slavětína psali se někteří z Žeberkův.

ze Slavic I, 57.

ze Slavíkova ryt. I, 52.

Slavíkovští ze Slavíkovíc měli na štítě ruku v loktě ohnutou vzhůru vyzdvíženou ana drží kladivo. Tak 1541 Pavel. (Arch. Orlický.)

ze Slavkova (Harach) I, 55.

ze Slavkova Odolen (1447?) vlastně *z Komaric* řečený měl na štítě orlici. Viz I, 5.

ze Slavkova (u Janovic Vrcht.) Adam (1360) měl za klénot chrámeček (altan) a na vrchu končité střechy kytu. (Arch. kapitolní.) Z toho se vyvinula mříže neb plot, jako měli Růtové z Dírného.

Vidlákové Radimští ze Slavkova měli polovičný štít, pravé pole zlaté, levé červené, přikryvadla červená a zlatá a za klénot dva červené rohy. Tak pečetili 1450 Jan V. z S., 1462—1741 Odolen, 1463 Ctibor Nechvalický, 1463—1470 Kuneš. (Arch. Třebon. Kapit. dvorský, též několik erbův na náhrobcích v Neustupově. Obrazy H. VII, 285, 287, 293.)

ze Slemene Čáslav (1434) měl za klénot dva rohy a každý posázený třemi račími klepety. (Arch. zemský Mor.)

ze Slepotic kohouta I, 34.

ze Slepotic vlastně Slepoticých ze Sulic. Viz Pam. arch. II, 40.

ze Slívna Hanek (1446) měl za klénot křídlo a na něm neurčité znamení jako dvě šišky. (Arch. Třebonský.)

ze Slívna viz z Chlumu.

de sloupeycis záhadná legenda na pečeti Jana ze Chřínova (1373), snad ze Sloupečného.

ze *Sloupna* měli na štítě plechovnici a dvě za klénot, jsouce bezpochyby potomci Neplacha z Sendražic a Zbyňka z Bukoviny (1340—1349), kteří měli na štítě dvě plechovnice. Na pečetěch měli plechovnici 1414 Petr Kčice ze S. a z Košťálu, 1434 Petr Ples z S., 1449—1454 Jan Herynk z S. (Arch. Třebonský a stát. Vratislavský.) *Herynkové ze Sloupna* vystěhovavše se na Moravu, přibrali si na štít herynka, tak již 1417 Vácslav, maje na štítě křížem rozděleném v 1. a 4. poli plechovnici, ve 2. a 3. herynka. Obráceně měl to 1454 a 1467 Jan. (Arch. města Brna, Třebonský, býv. dvorský.) Na pečeti Ondřejově (1516 v arch. m. Brna) není zřejmo, jsou-li na štítě čtyři herynky aneb jen dva, také klénot není dosti zřejmý, totiž zdali dva herynky neb dvě plechovnice. Po r. 1516 a v následujícím století měli tento erb: štít křížem rozdělený, 1. a 4. pole červené a v něm bílé herynky, 2. a 3. modré, v 2. zlatá, ve 3. bílá plechovnice, přikryvadla červená bílá a modrá bílá, klénotem byla dvě péra červená a mezi nimi tři herynky bílé ocasy vzhůru. (Paprocký o st. ryt. 55, 59. Jak. sb., avšak tu mylně ocelové rameno s rukou.) *Kordulové ze Sl.* měli na červeném štítě plechovnici přirozené (ocelové, namodralé?) barvy, přikryvadla červená bílá (což svědčí o plechovnici prvotně stříbrné), za klénot dvě křídla rozložitá červená a mezi nimi táž plechovnice. (Jak. sb.) Na pečetěch měl Vaněk K. (1492, arch. Třebon.) za klénot jen plechovnici a Jan K. (1504, tamže) dvě plechovnice. *Plesové Heřmanští ze Sl.* měli prvotně stříbrnou plechovnici na červeném štítě (Kolář z rukop. Vídenského), později byla plechovnice přirozené barvy, přikryvadla červená bílá, za klénot dvě plechovnice a mezi nimi 7 úzkých per tuším červených. (Jak. sb.) *Sadovští ze Sl.* měli týž štít a přikryvadla téže barvy a za klénot měli prostě dvě plechovnice. (Jak. sb.) Tak je i na pečetěch jejich r. 1532. (Arch. Třebonský.) Obrazy erbu H. II. tab. a náhrobku V, 45.)

ze *Sloupné Vácslav* (1450) měl mořského psa hlavou vzhůru, nohy roztažené, ocas k levé zahnutý. (Arch. Třebonský.)

ze *Sloupnice* I, 27.

ze *Sloupu* husích krků I, 36.

ze *Sluh* Jan (1385), jinak z Cách měl dvě medvědí nohy vzhůru postavené. (Arch. bibl. Praž.)

ze *Sluh* kohouta I, 34.

ze *Sluhova* Vilém (1406) měl za klénot dva rohy a každý posázený třemi ručkami. (Arch. gub. Obraz pečeti H., IX. tab.)

ze *Smědovic* Hrzek (1401) měl za klénot buď čírku neb čejku (Arch. Drážďanský).

ze *Smilkova* jinak z *Miličina* Janek (1413) měl štít pošikem polovičný a za klénot křídlo. Chval ze S. (1412) kanovník vyšehradský pečetil podobným štítem, avšak též druhým štítem, na němž byla lilie.

ze *Smiradic* Lipec (1359) měl za klénot kapra hlavou dolů postaveného (Arch. mus.).

ze *Smiradic* klíčův I, 48.

Smířičtí ze *Smířic* měli štít pošikem polovičný, černý a bílý jak lze viděti v Černém Kostelci. Jan ze *Smířic* měnil v l. 1427—1446 svůj štít na pečetěch čtyřikrát; napřed měl vyvýšenou část v levo na hoře, pak v pravo na hoře, pak pravo dole a konečně pravo nahoře. (Obr. M. 25 a H. II. tab.)

Kapounové ze *Smířic* měli na bílém štítě červené rohy posazené každý roh čtyřmi korouhvičkami (Epitafium Kapounovské v Starém Bydžově). Na jiném vyobrazení je štít bílý, pravý roh červený s černými, levý černý s červenými korouhvičkami, přikryvadla červená bílá a černá bílá, v klénotě pravý roh černý, levý červený s korouhvičkami proměněné barvy. Týmž znamením pečetí 1474 Alexander (Arch. kapit.) Obr. H. VI. a VIII. tab.

ze *Smířična* Mikuláš (1452) měl na štítě a za klénot kouli (Arch. Hradecký).

ze *Smojna* Frydman (1317) měl štít polovičný a v levém poli dva pruhy. (Arch. býv. dvorský.) Tak i 1432 Zikmund a 1443 Mikeš Pancíf, jenže měli v pravé polovici velmi úzký pruh. Tento měli v levé polovici 1450 Zikmund a Vaněk (Arch. Třebonský a Drážďanský). U *Seletických* ze *S.* popisuje se štít polovičný a pravá polovice je na příč na tři části rozdělena. (Pam. arch. VII, 357.) Týž erb (jako Podmoklských) měl 1524 Jan Sel. a za klénot plechovnici. (Arch. min. vnitra.) Obraz erbu H., X. tab.

ze *Smolotyl* Oldřich (1458) měl znamení erbovní jelení rohy (Arch. mus. Obraz H., X. tab.)

ze *Smrčan* viz z Chlumu.

ze *Smrčku* Vilém Křeše (1361) měl tři měsíce rohy ke vnitřku obrácenými, hůlkami ve středu štítu spojené (Arch. Břevnovský).

ze *Smrdova* Petr Bohdal (1452) měl štít buď nejasný aneb spíše prázdný a za klénot kotouč posázený buď plameny neb péry (Arch. Želivský.)

ze *Smrkovce* Host (1366) měl za klénot rybu (okouna?) na kytě. (Arch. kl. Oseckého.)

ze *Smrkovic* Jan Radlička (1415) měl, soudíc podle příjmení, na štítě radličku jako Radečtí z Radče. (Lib. conf.)

ze *Smržova* viz z Kostelce.

ze *Snětu* Petr (1450) měl na štítě pruh pošikem. (Arch. Třebonský.)

Letinští ze *Snopoušova* měli štít zhora polovičný, pole bílé a červené, za klénot rohy týchž barev (Erbovník v Dírném). Tak i na pečetí Bartolomějově (1586). Jinak Král v H., IX. tab.

Soběkurských erb růži v. obr. M. tab. 25, což mi nejde dobře na rozum.

ze *Soběsuk* orlice I, 27.

ze *Soběsuk* kola I, 32.

ze *Soběšina* měli střelu rohatou totiž tak, že bylo střeliště na konci do dvou polokruhů ohnuté. Dávali ji na štít buď hrotem dolů aneb nahoru. Klénotem byla táž střela ale položená na kytě. Tak 1373 Unka, 1397 Markvart, 1406 Prokop, 1432 Jan Unka z *Neustupova*, 1455 Prokop, 1461 Zbyněk (Arch. kapit. Třebonský, býv. dvorský a velkého převorství).

ze *Sobětic* kohouta I, 34.

ze *Sobětic* Jan (1414) z krajiny Třeboňské měl za klénot křídlo (Arch. Třebonský).

Sobětičtí z Sobětic z okolí Klatov měli štít na příč polovičný. Ve spodním větším poli měli šupiny rybí. Tak 1414 Jan. (Arch. bibl. Praž.) Na pečeti Jindřichově (1433) vypadají šupiny jako kuličky. Jindřich (1465) má je zřetelné a na křídle, jež má za klénot, jsou též ve spodní části. (Arch. Třebonský.) Šupiny jsou na pečetích vždy kulatým nahoru. V atlantu Voračickém je vrchní třetina červená a v ostatním dvou třetinách jsou šupiny, jichž barev Kolář nedoložil. V Jak. sbírce jest horní třetina červená, spodní pole modré, z horní strany šupinami modrými (? má býti bílými) do trojhranu posázená (šupiny kulatým dolů); přikryvadla červená modrá, složená křídla zbarvená tak, že červená horní levá čtvrtina jest červená, ostatek modrý a pod červenou částí jsou zase šupiny do trojhranu. (Obr. M. tab. 25 a H., IX. tab.)

Hadburkové ze Sobučic měli na štítě psí hlavu s vyplazeným jazykem. Tak 1490 Vácslav. (Arch. st. Vratislav.)

ze *Sokolovic* Byčen (1395) měl na štítě pařez na hoře usekaný a dole s kořeny a z obou stran po dubovém lupeni. (Lib. erect. XII, 183.)

Vyšehněvští ze Solče měli snad štít zhora polovičný a za klénot polovici psa neb jiného zvířete vyskakujícího. Tak 1547 Všeslav. (Kolář z arch. min. vn.)

Mírkové z Solopisk měli štít zlatý a v něm ruku zbrojnou s ramenem železné barvy, ana protíná mečem přirozené barvy okleštěk tmavohnědý, přikryvadla černá zlatá z obou stran, za klénot ruku brněnou zdviženou, v lokti ohnutou s mečem k ráně vytaseným (Kolář z rukopisův Vídeňských, Jak. sb. M. tab. 15 (avšak chybně na tab. 139). Tak i na pečetích 1450 Mírka a 1536 Vácslava M. (Arch. Třebonský a Kutnohorský. Viz i Soupis Kolínska na str. 84.)

Předkové *Mladotův z Solopisk* byli Ješek Prosinka a Vaněk z *Prosimic* syn jeho (1349). Tento měl na štítě pokosem pruh a na něm čtverhranky s šesti rohy neb špicemi. (Arch. Křižovníkův) Oldřich z *Dolan* měl na téměř pruhu jako tři růžice a podobně na složených křídlech (Arch. Břevnovský). Na pečeti Vaškově ze Solopisk, kterou pečetili 1430 Voček z S. a z Poříčan a manželka jeho, jsou tři hvězdy o 6 špicích bez pruhu (Arch. kapit.). Tak to měl 1468 i Čeněk z Poříčan, avšak s pruhem. Hynek M. z S. (1518, Arch. Hradecký) pečetil již erbem, jak se tuto popisuje. Erb ten byl: Červený štít, na něm byl pruh pošikem a na něm tři černé routy neb kosočtverce, přikryvadla červená bílá a černá bílá, za klénot dvě červená křídla

složená a na nich pruh touž způsobou, jako na štítě. (Kolář z ruk. Vídenského, Jak. sb., M. tab. 49.) Když byl dán (1761, 26. června) panský stav starožitných rodův bratřím Josefovi, Janovi Františkovi a Janovi N. Ml. z S., polepšen byl jejich erb tak, že ke štítu přidána koruna na něm, pokryvadla ponechána a na štít posazeny dva helmy, tak že z nich vynikala dvě křídla červená s pruhy tak, jako na štítě (Reg. král. Obraz H., VI. a X. tab.)

ze Solopísk Petr (1459) měl na štítě kříž bez horního ramena a za klénot křídlo (Arch. gub.).

ze Souměře Zikmund Holub (1427) měl holubici na štítě i za klénot (Arch. Třebonský).

ze Souměře Jan Šonšetár (1490) měl na štítě větvičku s třemi lupeny a pod nimi dvěma suchými stonky (Arch. bibl. Praž.)

ze Soutic mívali na svých pečetěch křídlo rozložitě, jehož začátek (kost) vybíhala v ptačí pazour. Tak 1433 Zdeněk, 1434—1454 Jan, 1449—1459 Aleš (Arch. min. v nitra, Hradecký, Drážďanský, Vratislavský a velkého převorství). *Čabeličti* ze S. jak svědčí vývod jich skvostně psaný (MS. bibl. Prag. XVII. D. 34) měli stříbrný štít, černé křídlo a zlatý pazour. Též znamení jest i klénotem. Paprockého (o st. ryt. 225) zmínka, že měli štít červený, jest tedy matná a snad se vztahuje na polský erb Topáč. (Viz M. tab. 60, obr. erbu H., II. a VII. tab. obraz pečeti 1440 H., III. tab. č. 32, náhrobku r. 1513 H., VII. 271.) *Janovští* ze S. měli též znamení, ale zlatý štít (Jandera, Miletín 126).

ze Sovojovic Arnošt (1382) měl za klénot křídlo. (Arch. univers.)

ze Speřic Předbor pečetil stížný list. Má znamení jako medvědí nohy zdobené po pravé straně třemi kytami, což by spíše nasvědčovalo rohům rozmazaným.

Stranovští ze *Sovojovic* měli štít s šachovnicí (1453 v pěti řadách na příč i dolů) a za klénot křídlo. Tak 1453, 1454 Jaroš (Arch. min. vnitra a Třebonský). Na náhrobku Burjanově († 1551) jest 6 řad kostek dolů a 4 na příč. Barvy známe jen z Jak. sbírky. Tam jsou kostky všechny (6 × 7) a každá z nich pošíkem zdola nahoru k levé rozděleny a vrchní polovice každé kostky všude bílá, zpodní pak pole kostek je za sebou jdouc zhora dolů, modré, červené, žluté a jdouc povrchu na příč modré, žluté, červené a tak i dále. Přikryvadla z obou stran jsou červená, bílá, modrá, žlutá. Klénotem jsou složená křídla, z nihž zpodní jest zdola žluté, pak modré, a u vrchu červené. U předního křídla jest spodek bílý a brky žluté a modré, červené a modré, červené a žluté, žlutý, modrý, žlutý a poslední brk modrý. (Obraz náhrobku H., V, 314.)

ze Sovynic Mikuláš (1340) měl na štítě půl vlka z křoví vyskakujícího. (Arch. velkého převorství.)

ze Spaňova koně, I, 35.

ze Spaňova klíčův, I, 48.

Horšínové ze Spyty měli na štítě kohouta. Tak 1555 Jakub. (Arch. musejní.)

Brázdové ze Srbec měli na štítě i za klénot kohoutí hlavu, jež však vypadá r. 1407 jako paví hlava. Tak 1401—1407 Markvart, 1423 Beneš, 1443 Vilém a 1450 Beneš.

ze Srbic Jan Horčice (1449?) měl štít zhora polovičný, polovici pokojem, polovici pošikem rozdělenou. (Arch. Drážďanský.)

ze Srdova (u Štěkně), I, 10.

ze Srdova Žibřid (1426) měl na štítě rohy s kusem lebky, za klénot klobouk a na něm rohy.

ze Stachovic (?) Mikuláš, biskup Řezenský (snad Mikuláš Stachovic, 1313—1340) měl na zlatém štítě černou orlici. Erb ten a nápis viděti lze na okně kostela Řezenského.

ze Stajic měsícův, I, 53.

ze Stakor Soběhrd (1341) měl na štítě příčný pruh a za klénot široké křídlo. (Arch. křižovn.)

ze Stakor Martin Zlý (1391) jinak *z Bořejova* a Bohuněk, bratr jeho, farář Sezemský, měli za klénot loďku. (Lib. erect. XII, 70.)

ze Stakor Petřek (1391) měl za klénot dva rohy volské. (Lib. erect. XII, 70.)

ze Stakor Jakub Rozvoda (1452) měl štít křížem rozdělený a za klénot rohy. (Arch. stát. Vratislavský.)

ze Stakořec Jan Lulák (1391) měl za klénot kozí hlavu. (Lib. erect. XII, 70.)

ze Stanovic Jan Trnec starší a Jan T. mladší měli na štítě pruh pošikem, onen týž pruh i na křídle, tento holá křídla složená za klénot. (Arch. Třebonský.)

ze Staré, I, 35.

Glácové ze Starého dvoru měli podlé obdarování císařského (1471, 13. srpna) bílý štít a na něm zelenou hlavu (tvář), se žlutou bradou, májící čelo bílým feflíkem zavázané a u každého ucha červené křídlo, červená a bílá přikryvadla, za klénot poprsí bílé oděné s zelenou tváří, žlutou bradou, rozletitým feflíkem a křídly dotčenými. (Chmel. Reg. II, 623.) Obraz Paprockého (o st. ryt 339) odchyluje, znamení na štítě a klénot podobá se andělské hlavě s podloženými křídly. Tak i v Jak. sb., kdež jest hlava bez brady, feflíku a barvy, a u M., tab. 97. (Obraz erbu H., XIV, tab.)

ze Starkoče Křišťan (1382) měl na štítě kytu a napříč přes ni dva hroty střel hůlkou spojené. (Arch. kníž. Lichtenšteinský.)

ze Stativnice Matěj Kbel (1454) měl na štítě dva rohy stočené a třetí mezi nimi vyčnívající, za klénot dva stočené rohy. (Arch. v Litomyšli.)

ze Stazkova (?) Jan obdržel (1455, 20. dubna) od krále Bedřicha trojdílný štít (zhora) červený, modrý a černý a za klénot rohy tak zbarvené jako štít. (Chmel, Reg. II, 336.)

ze *Stebna* (z *Ejstebna*, zej *Stebna*) měli na štítě pruh zhora dolů a za klénot rohy posazené, každý čtyřmi korouhvičkami, jako 1431 Jaroslav. (Arch. gub.), 1456 Bořivoj (Arch. v Bochově), 1467 Hrzek, 1471, 1474 Aleš (Arch. Vratislavský a Hradecký) a 1510 Purkart Anděl. (Arch. Teplský.) Barvy *Zvěstův ze St.* byly na štítě bílé na modrém, tak i přikryvadla, korouhvičky červené. (Jak. sb.) Erb *Andělův ze St.* byl týž, ale barev neznáme.

Odchylné od předešlého jest, že někteří tohoto rodu měli příčný pruh, jako 1451 Hrzek (s prostými rohy, Arch. Drážďanský) a l. 1564 Zvěst. (Arch. mus.)

ze *Stehelčevsi* Hereš (1404) měl dva rohy stočené křížem, tak že byl dole kruh a na nich kytu. (Arch. Třebonský.)

ze *Stelínu*, I, 60.

ze *Stěžova* Jan (1437—1450) měl štít shora polovičný a za klénot rohy. (Arch. Vyšehradský a Třebonský.)

ze *Stiřina* Jindřich Volf (1570 hejtman Rohozecký) má erb v Nudovojovicích 3 svázané střely. (Zl. Praha, 1888, 48. Soupis Turnovska na str. 71.)

ze *Stodůlek*, I, 60.

ze *Stojslavic* Beneš (1401) měl za klénot rohy. (Arch. Želivský.)

ze *Stradonic* hřiče, I, 43,

ze *Stradova* střely, I, 10.

ze *Stradova* Jíra Petrlík (1484) měl na štítě ptačí nohu o třech drápech prostřelenou šípem, jehož hrot jest v pravém horním koutě. Tak i 1497 Jetřich ze St. (Arch. Třebonský.)

Litochlebové ze Strachotína neb *Strachotínka* měli na štítě zvíře ve skoku (koně? jednorozce?), jehož krk byl dvěma střelami prostřelen. Tak 1513 Václav; avšak týž měl l. 1538 jen krk a jen jednou prostřelený a za klénot ruku s mečem. Michal pak (1555) polovici téhož zvířete. (Arch. Třebonský.)

Strachovští ze Strachovic měli stříbrný štít a na něm tři červené pruhy kolmo, přikryvadla červená a bílá, za klénot dvě křídla složená, z nichž přední bylo červené, a zadní bílé. (Pam. arch. VII, 167 a erby na oltáři sv. Josefa v chrámu Svatovítském a na kostele sv. Matěje v Šárce). V Jak. sbírce souhlasně, ale jedno křídlo černé. Na kostele Nepomuckém. je týž erb, ale pruhův jest sedm, což se nesrovnává s paměťmi, zejména s pečetí (1555) v arch. Třebonském. M. tab. 28 má křídla rozložitá, pravé červené, levé bílé. (Obraz H., XI. tab.)

ze *Strakonic* střely, I, 10.

ze *Stránky* Zachař (1480—1498) měl štít křížem na čtvero rozdělený a za klénot kotouč s řetězem. (Arch. Boleslavský.)

ze *Stránky* Radslav Hrádek měl na štítě jelení hlavu a krk v pravo obrácené . . . (?) a nohy rovně natažené do horního pravého kouta (?) a za klénot 3 pštrosí péra, tedy polov. jelena. (Kolář z arch. gub.)

ze *Stranného* Jiří (1421) měl štít křížem na čtvero rozdělený. (Arch. Třebonský.)

ze *Stranova Škorně* měli štít pošikem od levé k pravé na horu třemi zuby rozdělený. Tak Bohuněk ze Str. (Arch. Třebonský.) Podlé Jak. sbírky vynikají ode zpodu červeného štítu tři modré zuby, přikryvadla týchž barev, za klénot křídlo, jehož barva není označena, ale měla by býti zbarveno tak, jako na štítě. Ode zpodu jdou také zuby na pečeti Bohunkové. (1534, Arch. kn. Lichtenšt.)

ze *Strašic* Oldřich, probošt u sv. Apolináře (1406 a t. d.), měl štít polovičný v pravém poli dvě kočičí nohy napřážené, v levé rybu (štku?) vzhůru postavenou. (Arch. Drážďanský.)

ze *Strašic* Jan (1527) měl na štítě jelení hlavu s rohy. (Arch. Roudnický.)

ze *Stráže růže* I, 1.

ze *Stražště* prý měli erb, který popisuje Hájek na str. 192, na červeném štítě ruku celou s myškou a plechovnicí, ana drží meč světlý. Podobný erb popisuje Trošických, ale žlutý štít. Onen erb byl prý *Dražických z Dražic* (Ruk. XVII, D. 34 bibl. Praž.) ;tento *Řisnických*. (Paprocký o st. ryt. 107.)

ze *Strážného* Blažej Vlk, děkan u Všech Svatých (1414), měl na štítě vlka a za klénot chochol. (Arch. kapit.)

ze *Strašnic* (?) Petr (1415) měl stříbrný štít, jehož zpodek byl až k příční čáře červený. (Richenthálova kronika.) Snad je tu mýlka.

ze *Strážnice* kněz Bedřich (1437) měl na štítě kalich, okolo něhož se táhne jakási obruba od zpodu po stranách štítu až blízko k vrchu. L. 1435 měl též kalich, ale na nakloněném štítě postavený k levému koutu a po straně jako dva půlměsíce. (Arch. Třebonský.) Onoho znamení užíval ještě l. 1446. Nějaký neznámý erb Král v H., XII tab.

ze *Střebule* Oldřich Oneš (1450?) měl na štítě kotouč a přes něj pošikem čáru (Kolář z arch. Třebonského.)

ze *Střechova* Beneš (1457) měl na štítě též křídlo, jako nosili Čabeličtí ze Soutic. (Arch. Pelhřimovský.)

ze *Střekova* Pešík (1319, na pečeti z Veitmile) měl na štítě žernov. (Arch. býv. dvorský.)

ze *Střely* osličí hlavy, v. z Frymburka.

ze *Střevace* Zdeš neb Zdeněk (1340) měl za klénot kozí hlavu s krkem jsa předkem Kopidlanských. (Arch. fary Kladské.)

Panští ze Střezetice měli na modrém štítě dva bílé rohy stočené, jež jsou však vyobrazeny jako C. (Jak. sb., M. tab. 111 vyobrazuje je jako rohy stočené, na jichž konci je střela.) Viz i H., II tab.

Kováři a Opozdilové ze Strhař měli na štítě ruku (obrněnou) s plechovnicí, ana drží kladivo vzhůru a za klénot rohy s ušima. Tak 1396, 1399 Petr, 1408, 1411 Jindřich Kováři, 1455, 1459 Jan a 1486 Jindřich Opozdilové. Paprocký (o sta. pan. 396) dává Ofce ze Strhař ruku s mečem,

v čemž se asi mylila jeho předloha. (Obrazy H., XIII. tab. a to obojího erbu.)

ze *Stvhařova* kola, I, 32.

ze *Stříbra* Václav měl výkrojek na štítě od pravého kouta do středu a pak rovně ke zpodku, avšak ve středu vybíhá do druhého pole liliovitá ozdoba. (Arch. univers.)

ze *Střídky* Štěpán Chochol (1340) měl za klénot rybu bezhlavou ocasem vzhůru postavenou. (Arch. v Horažďovicích.) L. 1359 pečtil celou rybou, po jejíž straně byly lilie (Arch. mus.) a l. 1365 zase trupem ryby. (Arch. velk. převorství.)

ze *Střimelic* cimbuří, I, 23.

ze *Stříteže* (za Budějovici) Jan (1431) pečtil štítem pošikem polo-
vničným jsa z rodu Drochovcův z Omleničky.

ze *Stříteže Dýmové* pocházející z Milevské krajiny a jsou sourodými s Houskami ze Zahrádky a s vladykami z Cepu, pečtili od staročáslava husou, zejména 1495 a 1505 Mikuláš. (Arch. Třebonský.) Při povýšení do hrabského stavu (1730, 10. července) potvrzen jich starožitný erb, červený štít a na něm bílá husa v pravo obrácená a na zeleném pahrbku (v staré době nic takového nebylo) stojící, přikryvadla týchž barev a za klénot táž husa. (Tak i M. tab. 61 a H. XI tab.)

Žlebové ze Střížkova měli na štítě pilu s obloukem polookrouhlým a za klénot péra. Tak Bohuše 1562—1523. (Arch. mus. a Kutnohorský.)

Hruškové (i *Hroškové*) ze *Strkova* z města Tábora pocházející obdařeni byli erbem v druhé polovici 15. století. O erbu jich též *Kropáčův* a *Kučerův ze Strkova* dočteš se v díle I. na str. 169. Krásný jich náhrobek byl při regulaci Táborského krchova zapuštěn z polovice do země. (M. tab. 133, štít modrý, klénot 2 bílá péra.)

ze *Strochovic* Habart (1460—1507) měl štít pošikem polovičný. (Arch. Plzenský a býv. dvorský.) Tak i potomek jeho Bartoloměj. (1523, arch. bibl. Praž.)

Strojetičtí ze Strojetic, měli na modrém štítě zlaté rohy jelení dole spojené o čtyřech parozích. (Rkps. arch. mus. o Přichovských, týž erb i v Slavětíně v kostele, též M. tab. 28.) V Jak. sb. mylně štít zlatý a rohy hnědé, ale dobře přikryvadla modrá zlatá a rohy za klénot. Na pečetech měl Hrzek (1450) rohy za klénot, Žibřid (1466) i na štítě i za klénot, ale obojí nespojené. (Arch. min. vnitřní a města Vratislavě.) Obraz erbu H. VIII. tab.

ze *Stropčic* pruhu, I, 49.

ze *Stropnice* střely, I, 10.

ze *Stroužnice* ostrev, I 2.

Strpští ze Strpí měli na červeném štítě čechlík bledohnědý do kruhu stočený a přes kříž hozeny. (V ruk. XVII D. 34 popisuje se tak erb Alžběty. vd. Popelové, též Paprocký v Zrc. 158.) V Jak. sb. lépe zlatý čechlík,